

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Mlakar Stjepan, Bahun Ivan i Briški Stjepan

UTORAK – 7.30 + Barišić Manda god.

SRIJEDA - sv. Ignacije Lojolski - kapelica – 7.30 + Mišak Tomo god.

ČETVRTAK – 7.30 + Skupnjak Katarina god. (Dravska)

PRVI PETAK – 7.30 + Martinčević Stjepan god.

- u 20.00 klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA - bl. Augustin Kažotić – 19.00 - skupna sveta misa!

NEDJELJA – 18. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Ivan (Ludbreška)

11.00 + Mišak Marija god.

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 18.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00

Blaženi Augustin Kažotić, 29. srpnja

Rođen je u Trogiru oko 1260. godine. Djetinstvo je proveo u svom rodnom gradu, a onda, osjetivši redovnički poziv, stupio je u Red svetoga Dominika. Kao vrlo nadarenog studenta, redovnički poglavari, poslali su ga u Pariz gdje je stekao bogatu filozofsku i teološku naobrazbu onoga vremena. Blaženi papa Benedikt XI., također dominikanac, koji je dobro poznao Augustina, imenovao ga je 9. prosinca 1303. godine zagrebačkim biskupom. U želji za obnovom zagrebačke Crkve, Augustin je održao tri biskupijske sinode. Državni staleži povjerali su mu 1318. godine diplomatsku misiju kod pape Ivana XXII. u Avignonu (gradu na jugu Francuske) gdje su pape tada živjeli. Trebao je pred papom iznijeti tužbe za zloporabe koje su tada radili Anžuvinci i sam kralj. No, kralj mu zato nije dao da se vrati u Zagreb, pa ga je stoga, papa 1322. godine premjestio u Luceru, ali je tamo biskupovao samo godinu dana jer je umro 3. kolovoza 1323. Papa Klement XI. ga je proglasio blaženim, a u tijeku je postupak za njegovo proglašenje svetim.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

srpanj, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

Godina V.

broj 35 (244)

28. srpnja 2013.

17. NEDJELJA KROZ GODINU

*Poslanica
svetoga Pavla apostola Kološanima*

Kol 2, 12-14

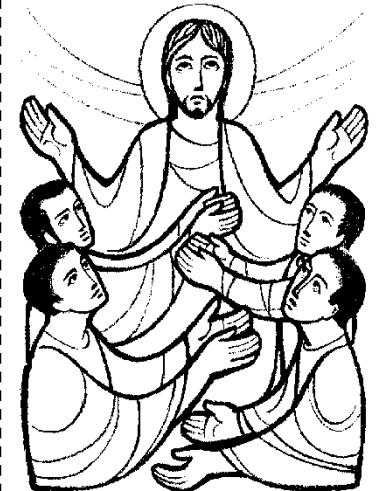
Braćo!

S Kristom suukopani u krštenju,
u njemu ste i suoskršli po vjeri u snagu Boga
koji ga uskrisi od mrtvih.

On i vas, koji bijaste mrtvi zbog
prijestupa i neobrezanosti svoga tijela,
i vas on oživi zajedno s njime.

Milostivo nam je oprostio sve prijestupe,
izbrisao zadužnicu
koja propisima bijaše protiv nas,
protivila nam se.

Nju on ukloni pribivši je na križ.

Pjesma prije evanđelja

Primiste Duha pošinstva;
u njemu kličemo:
»Abba! Oče!«

RAJSKA VRATA

U starom samostanu živjela dva pobožna redovnika. Molili su se Bogu, pjevali psalme, postili postove i pomagali bijedne. U samostanskoj knjižnici, pod starim svodovima, bilo je mnogo knjiga, ali dva redovnika najradije su čitala zajedno jednu debelu knjigu koja je opisivala čudesa na svijetu: kako su daleko na jugu vruće zemlje gdje se šeću prugaste žirafe i igraju majmuni, a kroz pustinju odjekuje noću rika lavova da te srsi prolaze. Čitali su o okruglim otocima na dalekim oceanima na kojima rastu kokosove palme. Pisalo je u debeloj staroj knjizi kako ćeš, ideš li sve dalje i dalje, na kraju doći do mjesta gdje se sastaju zemlja i nebo.

- Brate – reče jedan drugome – što bih dao da mogu vidjeti gdje se sastaje nebo sa zemljom!

- I ja, dragi brate – odgovorio je zamišljeno drugi redovnik.

I tako se oni jednoga dana odluče na dalek put. Zamole opata za blagoslov, izljube se sa svom braćom i krenu. Nije bilo lako. Put je bio dalek, noge ih boljale, ali velika želja u srcu nije prestajala. Putovali su sve dalje i dalje vođeni željom da dođu do kraja zemlje i ugledaju vrata u nebo!

Došli oni tako jedne večeri do rijeke koja je divlje derala.

Što sad? Naprijed! Zagaze u divlju bujicu. Voda ih je ponijela silnom snagom. Uhvatio ih je očaj. Ali silna želja: doći na kraj svijeta gdje se nebo dotiče zemlje, dala im je snage da se bore s bijesnim valovima; i oni, ne znajući ni sami kako, nađoše se na drugoj obali.

- Naprijed, naprijed! – govorili su sami sebi i hrabрили se. Nisu im smetale tamne šume, nisu ih mogle zaustaviti opasne gudure. Jednom se pred njima ispred jedne špilje isprasio bradat i mrk čovjek s nožem u ruci.

- Novac ili život! – zarežao je strašni čovjek.

- Nemamo mi novaca – izgovarala su se prestrašena braća.

- Što, nemate novaca? – čudio se razbojnik. – A kamo ste se uputili?

- Idemo na kraj svijeta gdje se sastaju nebo i zemlja – odgovorila su ponizno braća.

- Vi ste obične budale! – ražestio se divlji čovjek. Pograbio ih je za kukuljice i stao ih bijesno udarati šakama. A onda je nestao bez traga. Redovnici poravnale svoje grube halje, zahvališe Bogu što su ostali živi i krenuše dalje. Putovali oni tako i došli do mora. U jednom zabačenom zaljevu ugledaše

lađu. Jedra razapeta, vjetar puše, i lađa samo što nije krenula na put. Braća ponizno zamole mornare da ih prime i povezu preko mora. Mornari se obrate kapetanu.

- A čime ćete mi platiti prijevoz? – pitao ih je kapetan.

- Nemamo novaca ali pomagat ćemo na lađi. Smjesta se prihvatiše posla u kuhinji. Očiste je, jer je bila u velikom neredu. Operu suđe koje nije bilo prano možda već mjesecima. Prirede ukusan objed. Kad je bilo vrijeme objeda, mornari ih nisu mogli nahvaliti koliko je bio ukusan. Kapetan je braću tapšao po ramenima i govorio:

- Upravo smo takve trebali.

Plovila je lađa gonjena dobrim vjetrom. Kad su nakon mnogo dana došli na drugu stranu mora, kapetan ih je pozvao preda se, otvorio brodsku blagajnu i pružio svakom po kesu zlatnika kao plaću.

Braća su skrivala ruke u svoje dugačke rukave i nisu htjela primiti novac. Njima je bilo dosta što su se prevezli preko mora.

- Kakvi ste vi čudni ljudi? – snebivao se kapetan. – Ostanite kod nas, i postat ćete bogati!

- Braća nisu htjela prihvatiti plaću. Tumačili su kapetanu i mornarima kako oni traži mjesto gdje se nebo dotiče zemlje. Mornari su se tako smijali da su se hvatali za glavu i valjali po podu. Zgrabili su ih za duge njihove halje i kao vreće izbacili na obalu vičući:

- Ha, ha, ha ... traže nebo Lude jedne ...

Trebalo je dalje putovati. I opet gore i doline, polja i livade, kadli iza jedne šume najednom pred njima velika vrata! Redovnici zinuše od iznenađenja. Dakle, napokon. Kad su se oporavili od čuda, plašljivo pokucaju. Vrata se sama otvorila. Pred njima soba. Braća gledaju, gledaju – a to njihova ćelija u samostanu...

Iznenađeni gledali su jedan drugoga bez riječi. Što to znači – tražili ulaz u nebo, a našli se u svojoj sobici u samostanu?! A otac opat mudro reče:

- Želite li doći u nebo, nije potrebno proći brda i doline, nego služiti Bogu vršeći svoje dužnosti tamo kamo vas je Bog postavio.

- Tako je! – potvrdiše dva brata redovnika i vratiše se na svoj posao.

Nepoznati autor